

'Fields of Resonance' Aalborg 2019

Den 11. europæiske musikterapikonference blev i sommer afholdt i Aalborg, den 26-30. juni. Programmet kan ses på <https://www.musictherapy.aau.dk/emtc19/>. Her følger personlige beretninger fra to af konferencedeltagerne.

Stemninger fra en konference

Af Astrid Faaborg Jacobsen, cand.mag. i musikterapi. Ansat i Fredericia Kommune.

Kontakt: astrid.jacobsen@fredericia.dk astrid.faaborg@gmail.com

Efter at have været deltager i EMTC's konference, rejste jeg fra Aalborg og Musikkens Hus med fantastiske faglige opdateringer, ny viden, oplæg, udvekslinger, latter, koncentration, våde øjne, solskin og varme, smil, blikke, fordybelse, humor og dejlig musik. Et bombardement af stimuli på mange niveauer RESONERER stadig i mig.

Medlemmer af EMTC, og ikke mindst medarbejdere og studerende ved musikterapiuddannelsen, havde gjort et kæmpe arbejde, for at vi som konferencedeltagere fik en helstøbt og gennemført konference. Tusind tak for det.

Hver start – på konferencen og de enkelte dage – blev indledt med både musikalsk improvisation, eventyrfortælling, samt "dagens citat". Rørende og sjovt i kontekst af keynote speakers, som leverede deres ypperste og interessante oplæg.

Jeg deltog i en del mundtlige oplæg og symposier omhandlende forskning, cases og metarefleksioner om musikterapi i demensomsorg. Jeg bemærkede flere gengangere af deltagere, der, som jeg selv, deltog, og i pauser og bevægelser mod nye oplæg summede udvekslinger og nye ideer til egen faglig udvikling og nye tiltag i klinisk praksis.

Men jeg deltog også i workshops, hvor det forskningsbaserede eller kliniske fokus ikke var så vigtigt for mig. Disse blev små pauser, hvor jeg oplevede op-tankning på andre niveauer med kropslig bevægelse, stemmeimprovisationer eller dialog om, hvordan det er, vi som musikterapeuter præsenterer os selv og "sælger" vores varer til samarbejdspartnere og beslutningstagere.

Endelig bidrog jeg selv med et klinisk perspektiv i et symposium sammen med kollegaer fra England, Portugal og Danmark. Som jeg hørte andre, oplevede jeg også her, at konferencer selvfølgelig handler om store projekter, forskning, viden-

skabelighed og validitet, men at det også giver mening og inspiration for mange, når dagligdagen, og måske meget enkle cases, får plads og bliver delt.

I mit daglige arbejde er der blandt andet opmærksomhed på, hvordan der etableres god kontakt med borgere, som er nydiagnosticerede med en demenssygdom og ikke mindst etablering af kontakt med borgere, som er forholdsvis – og nogle gange meget – unge. Til konferencen var det interessant og meget inspirerende at høre oplæg om, blandt andet hvordan man i andre kommuner, men også i andre lande, blandt andet England og Norge, arbejder klinisk men også fagpolitisk med dette.

Oplæggene spændte bredt fra fokus på arbejdet med intrapsyriske udfordringer, psykosociale indsatser og til mere adfærdskorrigerende og stimulerende indsatser. Til alle oplæg fik jeg ideer og blev nysgerrig på helheden eller enkeltdele, og i den sammenhæng var det godt at kunne tage noter, få noteret links og referencer, og gemt dem i en "skattekiste" af viden.

... Og nu kan den åbnes igen, og jeg kan finde det specifikke eller 'rode lidt rundt' og genkalde og bruge det i de sammenhænge, hvor min arbejdshverdag bevæger sig hen. Helheden, små dele og rørelsen, som fortsat RESONERER, skal nu omsættes, og ikke mindst, anvendes.

Åbningsceremoni i Musikkens Hus. Hanne Mette Ochsner Ridder introducerer begrebet Resonance

Min første europæiske konference

Af **Sofie Binow Andersen**, cand.mag. i musikterapi, ansat på Aalborg psykiatriske hospital og i Aalborg kommunes Fagcenter for Særlige Tilbud.

Kontakt: sofie@binow.dk

Da jeg ankom til konferencen i Aalborg, blev jeg endnu en gang fascineret af, HVOR mange musikterapeuter, der findes i hele verden. Omkring 45 lande var repræsenteret fra Korea til Australien, Sydamerika, Kina, hele Europa med flere. Omkring 500 musikterapeuter - klinikere og forskere - var fløjet, kørt, cyklet og gået til Musikkens Hus i Aalborg for at samles omkring *Fields of Resonance*.

Åbningsceremonien onsdag aften satte et udsletteligt aftryk på konferencen og illustrerede den humoristiske, selvironiske, faglige, disciplinerede og hjertelige ånd, som Stine Lindahl (organiseringsschef for konferencen), Hanne Mette O. Ridder (organiseringsschef for det videnskabelige indhold), samt hele organiseringskomiteen - Niels Hannibal, Julie Ø. Bøtker, Ulla Holck, Jens Anderson-Ingstrup, Gustavo Gattino, Charlotte Lindvang og Bolette D. Beck - satte på hele konferencen.

Jeg blev virkelig overrasket, glad og rørt over at se og opleve 'mandskabet' på 'musikterapiflåden' skabe så fantastisk en stemning. Det var gennemgående for alle fem dage.

Hver morgen blev konferencen åbnet med fællessang (en dansk folkevisse oversat til engelsk). Herefter blev eventyret omkring "The Ugly Duckling" læst op (skrevet af Niels Hannibal og Julie Ø. Bøtker). Et meget selvironisk og underholdende eventyr, der beskriver musikterapien (den grimme ælling), der først har svært ved at blive accepteret og drager ud i verden, hvor den møder en masse "sheep" (companion-, friend-, professor- og author-"sheep"). Det ender med, at ællingen (musikterapien) vokser sig til en svane og bliver til et rigtigt fag.

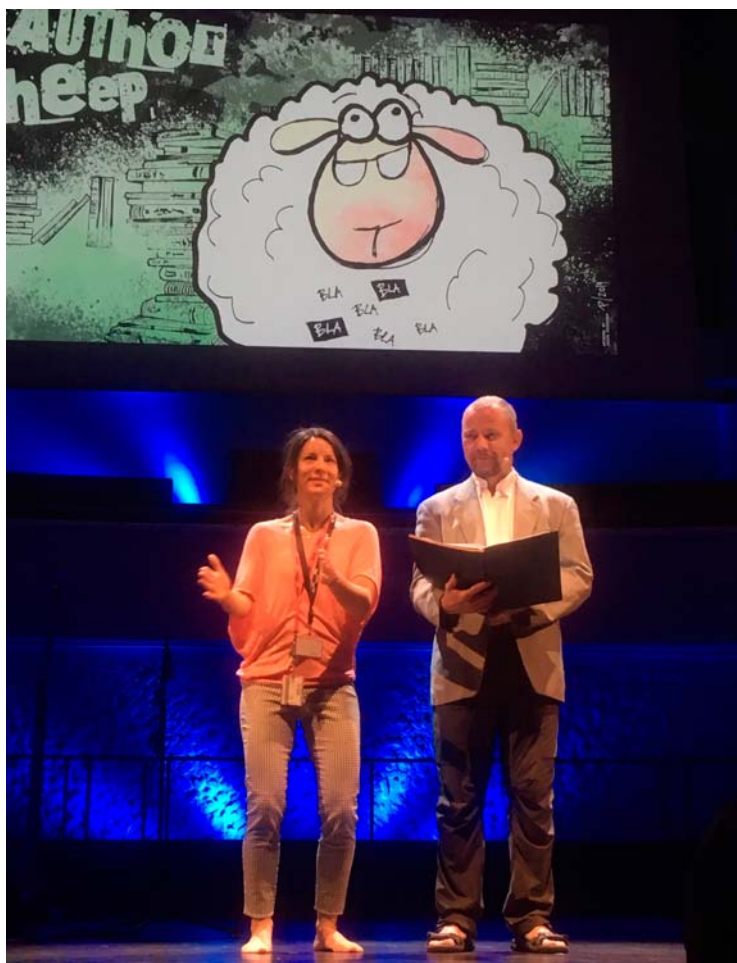
Før keynoten gik på scenen, læste Charlotte Lindvang hver morgen et nyt citat op omkring resonance. Keynoten gik på scenen. Efterfølgende en musisk improvisation (refleksioner over indholdet af keynoten). Til slut en faglig diskussion.

Det var en rigtig hyggelig måde at starte hver dag op på. Alle var samlet, fik sunget, grinet og reflekteret.

Min forventning til konferencen var generelt at få en masse faglige og praksisnære indtryk i relation til musikterapi i psykiatrien. Derudover glædede jeg mig til at mødes med danske kollegaer.

Jeg havde fået æren af at spille den reflekterende improvisation efter keynoten om torsdagen sammen med Julie B. Rasmussen. Det var en ganske særlig oplevelse at improvisere foran 500 mennesker, der faktisk finder mening i fri improvisation. Derudover var det også en smule nervepirrende.

Det første faglige indslag, der gjorde indtryk på mig, var et symposium omkring "Skizofreni og musikterapi". Det indeholdt fire korte cases fremlagt af fire musikterapeuter: Kaczynsky (Østrig), Riedl (Østrig), Graf (Schweiz) og Solli (Norge).

*Morgensamling
i Musikkens
Hus hvor Niels
Hannibal og
Julie Ø. Bøtke
underholder
med en nyfor-
tolket (musik-
terapeutisk)
version af "Den
grimme ælling".*

Overvejelserne i de fire cases var blandt andet: "Er det her musikterapi?", "Hvad er terapi?", "at facilitere indre dialog" og "motivationsarbejde" omkring deltagelse og fremmøde i musikterapi. Nogle spørgsmål og problemstillinger, som alle musikterapeuter støder ind i fra tid til anden.

Der blev for eksempel sat ord på, hvad allianceopbygning kan kræve af musikterapeuten. At vi af og til må bevæge os ud af musikterapirummet og ind i patientens dagligdag og interessefelt. Da allianceopbygning kan tage kortere og længere tid, kan der opstå en usikkerhed i musikterapeuten i forhold til begrebet terapi.

Oplæggene gav anledning til en diskussion omkring musikterapeuters kliniske arbejde og overvejelser; for eksempel om vores musikterapitraditioner er vigtige, når vi udveksler erfaringer fra praksis, eller om det er underordnet, da vores praksis

altid vil bevæge sig ind og ud af forskellige musikterapitraditioner – hvilket er forudsætningen for at kunne møde ethvert menneske i terapi!

Det var spændende at have denne dialog med så mange forskellige musikterapeuter.

Et dansk oplæg jeg vil fremhæve var "*GIM¹ i behandlingen af PTSD beskrevet ud fra et klient-/terapeutperspektiv*" (Dammeyer og Christensen, Danmark). Det var en meget gribende beskrivelse af et traumefokuseret forløb i GIM fortalt af terapeut og patient. Som lytter fik man både patientens og klientens perspektiv på forløbet; det vil sige patientens personlige og emotionelle refleksioner og beskrivelse af den terapeutiske proces, samt terapeutens faglige beskrivelse af PTSD, valg af musik og andre tiltag, der var relevante i denne konkrete terapeutiske proces.

Jeg var heldig også at få plads på to workshops, der generelt var meget eftertragtede. Den ene workshop, "*Personal Music and Imagery*", omhandlede en metode til at tilgå selvsupervision ud fra forskellige fokusområder (Scott-Moncrieff, Story). Vi gennemgik tre områder:

- 1) åben tilgang med at "tjekke ind" om ens generelle tilstand,
- 2) udfordringspunkt på jobbet, som kræver ekstra opmærksomhed,
- 3) ressourcer på jobbet.

Metoden tog udgangspunkt i at finde op til tre stykker musik ved hvert enkelt fokusområde og herefter udvælge et af disse.

Hver aften efter dagens konferenceprogram var der sociale arrangementer: *Rold Robbers' camp* i Rold skov, ølvandring i Aalborg, samt konferencemiddag lørdag aften. Jeg deltog i konferencemiddagen og ikke mindst på det store dansegulv efterfølgende, hvor rigtig mange musikterapeuter slap kroppen fri og dansede, indtil der ikke var mere musik på scenen. En meget befriende måde at afslutte tre intensive dage på.

Søndag var der afslutningsceremoni efter dagens program. I den forbindelse blev der, af korleder John Højby, indstuderet et flerstemmigt nummer af John Højby (mel.) og Eva Chortsen (tekst) "How wonderful this little land" – en overraskelse til Lars Ole Bonde, professor i musikterapi, der går på pension. Lars Oles kone, Ellen, deltog også i arrangementet som solist, og derudover spillede hele konferencekomiteen til nummeret. En rørende og rigtig fin gave til Lars Ole, som han øjensynligt blev overrasket over og glad for.

Fem dages konference var slut. Dage, der både havde skabt følelsesmæssig og faglig resonans.

1 GIM (Guided imagery and music) er en psykoterapeutisk metode ledsaget af primært klassisk musik.

2 På dansk: Vidunderlige lille land